

מאחריו שלב "הסתערויות קרי-
מה בכל מחיר" סירב להיחזק מדי
והורה את גונן לנהל קרב זהיר,
בו ימוטטו הטנקים, כפוע ארטי
לרי ואווירי, את המערך כשהם
צודפים מרחוק ומאנשים.
רק אחרי כך יסתערו חזיתית, מלווים
בחרמ"ש, כדי שלא תישנה פרשת הגיר
ראדי" כך אמנם לחם גונן. מיתחם ביר
לחטן חוסל בלא אף אבידה אחת. לחטיבה
7 - כסיום נאה ביותר להבקעת 70 הק"מ
אשר ביצעה חטיבה זו בתוך 28 שעות,
ברשמה מעין-שיא בתולדות ההיסטוריה
של השריון.
רק חבל כי צה"ל, במקום שיטוח
דוגמא מן הקרב האפור והזהיר של
בירליחפן, העדיף לדבוק בשתי הכי
קעות הטנקים ההירואיות - אך,
במבט אחורה, המיותרות והשונות
- שבוצעו בגיראדי.

המסקנה של של

רבות הגיראדי - וגם זה של
בירליחפן ואחרים מסוגו - השפיעו
מאוד לחיזוק תהליך ירידת חשיבותו וגיוונו
של חיל-הרגלים בצה"ל, אשר החל כבר
ב"קדש" התדרדרות נבלמה רק ביום
הכיפורים - ואילו המתינו המצרים והר
טורים כמה שנים נוספות, אין לדעת אם
בכלל היו מוצאים מולם רגלים ישראלים.
אמנם כבר ב-1948 היתה נכונה במלואה
החשיטה, כי עבורנו ובתנאינו צריך שהצבא
יהיה מבוסס על רכבי-משוריין בכלל
ועל הטנק בפרט, עוד יותר מן המקובל
בעולם. לכן, עצם העלאת גורם השריון
למעמד של בכירות בחילות-היבשה היתה
נכונה. אבל אם הטנק הוא אמצעי מרכזי
יותר מן הרגלי, הרי חיוניותו המוחלטת
של החי"ר נשארה בעינה ואף פעם לא
היתה פחותה מזו של הטנק. אך זוהי, כמובן,
עוד אחת מאותן "דקויות" אשר גאות
קציני-צה"ל-הממוצע היתה, שאינן מעסיקות
אותו כלל.

את המחיר שילמנו ביום-כיפור.
ראינו שם לא רק מה מסוגל לעי
שות חי"ר האויב, אלא גם כיצד
מתעכבות יחידות-טנקים שזכות
ונדרות שזנו, עד שתגענה כמה
זדנות לפיעם, או לחזק "פקק"
בדתי-עביר לטנקים, שיצרו כמה
אנשי קומנדו מצריים.

ששת-המים גרמה לאזורפציה מכוונת
של תפקידי חי"ר מתבקשים על-ידי הטנק.
השוואת הבקעות הגיראדי לכיבוש אום-
כתף היתה צריכה להראות בבירור, כי
לצורך עצם האקט של השתלטות על
מיתחם מבוצר ועמדותיו, חיל-הרגלים הוא
המכריע והטנקים רק מסייעים לו - אפילו
אם אין כל פעולת הרגלים מכוונת אלא
לפתיחת דרך לטנקים לעומק מערך האויב
ולעורפו, כדי שישגנו הם את ההכרעה
הסופית.

כשם שברור כי ההצלחה באום-
כתף הובטחה על-ידי הפעלה מושי
בלת של חיילי-רגלים (חטיבת קותי,
שחדרה לתעלת הראשיות), כן
ברור כי שני נסיונות ההבקעה ב-
גיראדי על-ידי טנקים בלבם היו,
לצורך הפקת לקחים, כישלון חרוץ
ומוחלט.

כיבוש בירליחפן על-ידי הסתערות טני-
קים, כאשר חיל-הרגלים-המשוריין (חרמ"ש)
בא בעיקבותיהם, אינו מכחיש את האמרי-
תיות העולות מהשוואת הגיראדי ואום-
כתף, אלא משלימן בלבד: הסתערות
טנקים על מיתחם מבוצר תיתכן לאחר
שהמטטותו כבר הובטחה למעשה קודם.
ונותר רק לממשה על-ידי "מכת החסד",
מעניין לקבוע כי האלוף טל עצמו, בניגוד
לכמה מפקדיו-ראו, לא למד מן הקרבות
שניהלה אוגדתו כי תפקידו של חיל-הרגלים
נסתיים אלא הצטמצם, להיפך: לאחי קרי-
ביתו ורואים קבע, כי במיקרים שכגון
הבקעת מיתחם מבוצר, "לוקח חיל-הרגלים-
המשוריין לרצע את כתר נושא-ההסתערות
מן הטנק" אולם מסתבר כי לא דיעה זו
היא שנתקבלה.

בפועל, הבין צה"ל את לקחי
ששת-המים כן, שגם בבקעת
יעד מבוצר - ואפילו יעד מבוצר
שבשטח הררי! - הטנק הוא נזי
שאי-הסתערות; והחיל-הרגלים -
רק נושאי-הכלים. לא ייאמן, אבל
עובדה קיימת. רק עתה, לאחר נסי-
יזנותו האחרונים למד צה"ל כי
גם בעניין זה, כבדבים מדי אחרים,
לא היתה "מקוריותו" אלא שגיאה
שרטטאנית, בלתי-מבוססת ובלתי-
נספחת.

אגרופים

תום לה-99ט, אלוף הקאראטה הכושי, שהוא
גם כוכב סרטים רבים בענף ספורט זה,
מדגים תרגיל הגנה משולב בקימוצי אגרופים. תום היה בעבר קצין

ללוחמת קרבות פני-אל-פנים בחיל-הנחתים האמריקאי, וכיום
מורדך כושים בניו-יורק בקאראטה, ואחד ממפקדי הכבאים בעיר
זו. לתום הדרגה הגבוהה ביותר בקאראטה: דאן 5.

גירוי-גיסטו שהוא שלב מתקדם בתורת ההגנה היפנית. בתמונה
למטה נראים אלופי הקאראטה ברגע שיא במופעם, בקרבות
משולבים בפגיעות רגליים מרחפות במרכזי-העצבים של היריב.

רבי אלכס שטרנברג (למעלה)
מימין) בתפילה והתרכזות נפשית
לפני מופע אלופי הקאראטה, כשאשתו (משמאל) מדגימה תרגיל

האא!

ב מוצאי-השבת האחרונה - נוכחו
אלפי הצופים, שבאו לחזות במופע
אלופי הקאראטה בהיכל הספורט,
מניין שואבים חברי הליגה להגנה יהודית
בארצות-הברית את הביטחון ותאומך לקי
רוא תגר על כל המעו להחגל ליהודים.
על הבמה, במרכז הערב, הופיע בחור
יהודי בן 28 אלכס שטרנברג, מוסמך לרב"ר
נת מברוקלין, המשמש כמדריך ראשי של
הליגה להגנה יהודית בניו-יורק בקאראטה.
תום לה-99ט, אלוף-קאראטה בולט גוסף
במופע זה, הוא אחד ממומחי-הקאראטה
הנודעים בעולם, וממנו למד שטרנברג את
רזי אמנות-הלהימה המיוזרתית. להפסט
אינו מוכן ללמדה לשם אלימות, אלא
להתגוננות בלבד, והוא מנצל את הידע
המיוחד שלו לשם השתתפות בסירטי-
קאראטה וזכייה בתארי-אליפות.